

ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ

Μουσική: Μουζάκης Γιώργος

Στίχοι: Σακελλάριος Αλέκος.

Μεσστηζω

ή δρόμοι α νοί γονται σω ρό
κίο ποιον γου στά ρεις τον τρα βάς κίουπου σε βγά λει
Μα εί ναι

κίε να μο νο πά τι ι πο νη ρό
που πάει ντου γρού στην κα τη φό ρα τη με γά λη
Μα εί ναι

κίε να μο νο πά τι ι πο νη ρό
που πάει ντου γρού στην κα τη φό ρα τη με γά λη

Μεσ στη ζωή δρόμοι ανοίγονται σωρό
κι όποιον γουστάρεις τον τραβάς κι όπου σε βγάλει.
{Μα είναι κι ένα μονοπάτι πονηρό
που πάει ντουγγρού στην κατηφόρα τη μεγάλη.}(δισ)

Το μονοπάτι αν θα πάρεις μια βραδιά
τον ίσιο δρόμο πια για πάντα τον αφήνεις.
{Κι ολημερίς θα κουρελιάζεις μια καρδιά
κι ένα κορμί με τα κουρέλια της θα ντύνεις.}(δισ)

Εκεί ξεχνάει κι ο Θεός για να σε δει
περνάς και φεύγεις και δεν κλαίει ανθρώπου μάτι.
{Ένα σκουπίδι παραπάνω δηλαδή
μες στις ζωής το πονηρό το μονοπάτι.}(δισ)